

Το σπίτι του αρχιτέκτονα

Ο ΙΣΡΑΗΛΙΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΡΙΤΣΟΥ ΚΕΔΕΜ ΔΕΝ ΠΑΡΑΣΥΡΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟ ΟΤΙ ΑΥΤΗ ΤΗ ΦΟΡΑ ΘΑ ΣΧΕΔΙΑΖΕ ΤΟ ΔΙΚΟ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙ ΚΑΙ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΚΑΝΕΙ Ο,ΤΙ ΗΘΕΛΕ. ΠΕΙΘΑΡΧΗΣΕ ΣΤΗΝ ΚΛΙΜΑΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΤΙΛ ΤΩΝ '50s ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ ΤΟΥ ΣΤΗ RAMAT HASHARON ΚΑΙ ΣΧΕΔΙΑΣΕ ΚΑΤΙ ΑΠΛΟ, ΜΕ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ. ΠΑΝΤΩΣ ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΜΙΚΡΟΙ ΠΕΛΑΤΕΣ ΤΟΥ, ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ, ΤΟ ΒΡΙΣΚΟΥΝ ΠΟΛΥ... COOL. Της Ειρήνης Μοδέστου Φωτό: Amit Geron, Styling: Eti Buskila

Ο Το ισόγειο βρίσκεται στο πιο ψηλό σημείο του οικοπέδου και ανοίγει στην πίσω αυλή. Εσωτερικά και βεράντα αποτελούν μια ενιαία ενότητα, καθώς μοιάζουν να περικλείονται μέσα σε ένα κουτί από μπετόν. Η στέγη σε κάποια σημεία δίνει την εντύπωση ότι αιωρείται, χάρη στην παρεμβολή του γυαλιού ανάμεσα σ' αυτήν και τους τοίχους.

Ο ενιαίος χώρος καθιστικού-τραπεζαρίας-κουζίνας, σε άμεση οπτική επαφή με την αυλή και το δάσος από ευκαλύπτους μέσα στο οποίο βρίσκεται το σπίτι. Ζεστά υλικά συμβάλλουν στον στόχο που είχε ο αρχιτέκτονας, πέρα από μια αρχιτεκτονική προσωπικότητα που να παραπέμπει στον μοντερνισμό του '50, να δώσει στο σπίτι και μια οικγενειακή ατμόσφαιρα. Τα έπιπλα επιλέγησαν αναλόγως, από εταιρείες όπως οι MDF Italia, B&B Italia, Desalto, Living Divani και GAN.

Το ισόγειο χωρίζεται σε δύο ενότητες από το πιο εντυπωσιακό στοιχείο της κατοικίας, τη σκάλα. Στη μια ενότητα είναι ο χώρος καθιστικού-τραπεζαρίας-κουζίνας και στην άλλη το κυρίως υπνοδωμάτιο και το γραφείο. Η σκάλα είναι ο μόνος χώρος του σπιτιού που έχει διάφορο ύψος. Με τους δύο τοίχους που υψώνονται δεξιά και αριστερά, αλλά και με τον φωταγωγό που φέρνει φως από ψηλά, μοιάζει με φαράγγι. Και τα παιδιά το βρίσκουν διασκεδαστικό, όπως και όλο το σπίτι, που τους δίνει πολλές ευκαιρίες για παιχνίδι.

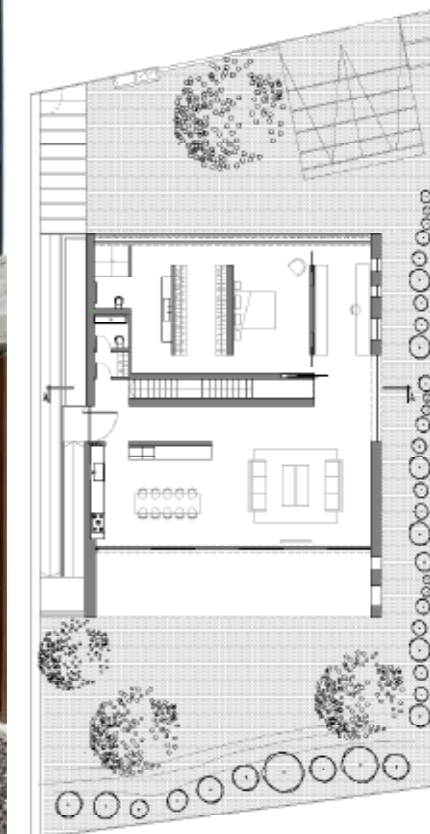

Τη δεκαετία του '30, η Ramat HaSharon ήταν ένα χωριό των 300 κατοίκων. Μετά το '60 η ανάπτυξη ήταν ραγδαία και από το '80 και μετά, η παραλιακή αυτή πόλη κοντά στο Τελ Αβίβ έγινε ένα μέρος όπου πολλοί θα ήθελαν να ζουν, ήσυχο, ασφαλές, με κήπους και βουλεβάρδα. Ο πληθυσμός της σήμερα, 40.000, αποτελείται κυρίως από βετεράνους στρατιωτικούς και επιτυχημένους επαγγελματίες με τις οικογένειές τους. Ανάμεσα σ' αυτούς ο αρχιτέκτονας Pitso Kedem, γνωστός στο Ισραήλ αλλά και διεθνώς για τη δουλειά του. Η γεγονιά που διάλεξε ο αρχιτέκτονας για τη δική του οικογένεια δημιουργήθηκε τη δεκαετία του 1950, με χαμηλά σπίτια στις γραμμές του μοντερνισμού, μέσα σε ένα δάσος από ευκαλύπτους. «Σχεδίασα το σπίτι με τις οριζόντιες γραμμές, τον καθαρό κάναβο και τα υλικά που χαρακτηρίζουν το λιτό, διαχρονικό στυλ της περιόδου αυτής», θα πει ο Kedem. Στη δύσκολη ερώτηση δε, πώς ένας αρχιτέκτονας σχεδιάζει το δικό του σπίτι, ο Kedem απάντησε ότι το ήθελε μεν να έχει έναν... αρχιτεκτονικό χαρακτήρα, αλλά ταυτόχρονα μια ζεστή, οικογενειακή ατμόσφαιρα. Απέφυγε λοιπόν τα εξζητημένα τεχνάσματα στα οποία είναι επιρρεπείς οι σύγχρονοι αρχιτέκτονες όταν έχουν το ελεύθερο να σχεδιάσουν όπως θέλουν, και δημιούργησε ένα σπίτι των 380 τετραγωνικών έχοντας στο μυαλό, όπως λέει, «την απατηλή εκείνη ιδέα μιας διαχρονικής αρχιτεκτονικής». Κράτησε μια... ανθρώπινη κλίμακα στους χώρους, χωρίς φανατικά στοιχεία και με λεπτομέρειες που δίνουν έναν προσωπικό χαρακτήρα. Το σπίτι αποτελείται από δύο τετράγωνα, το ένα πάνω στο άλλο, με το ισόγειο να βρίσκεται στο πιο ψηλό σημείο του ανηφορικού οικοπέδου και να βυθίζεται μερικώς στο έδαφος. Η μια πλευρά της κατοικίας κλείνει ολόκληρη με ένα τείχος από σανιδωτό μεπετόν, ένα υλικό που επαναλαμβάνεται στην οροφή του ισόγειου, η οποία από κάποιες γωνιές μοιάζει να αιωρείται, αφού σε ορισμένα σημεία κάζεται πάνω σε γυαλί. Η στέγη αυτή μάλιστα επεκτείνεται στη βεράντα δίπλα στην πισίνα και σκιάζει την υπαίθρια τραπεζαρία. Το γυαλί χρησιμοποιήθηκε εκτεταμένα στους εξωτερικούς τοίχους, και στους δύο ορόφους. Στη μια πλευρά όμως του σπιτιού, όπου βρίσκονται

Προς την πλευρά του δρόμου η κατοικία κλείνει με περσίδες, που ρυθμίζονται ανεξάρτητα για κάθε χώρο, ώστε να επιτρέπουν να μπαίνει στο εσωτερικό φως και θέα. Για τον ίδιο σκοπό, αλλά και για σκοπούς οπτικής σύνδεσης μεταξύ των εσωτερικών χώρων, ο αρχιτέκτονας δημιούργησε στρογγυλά ανοίγματα διαφόρων μεγεθών, σαν φινιστρίνια, που και αυτά αξιοποιούνται κατάλληλα από τα παιδιά.

τα υπνοδωμάτια (το κυρίως στο ισόγειο και τα υπόλοιπα ακριβώς από πάνω του, στον πάνω όροφο) ο αρχιτέκτονας τοποθέτησε μια έξτρα... επιδερμίδα, κάθετες περσίδες από ξύλο, που ρυθμίζονται ανάλογα με το πόσο φως θέλουν οι ένοικοι να μπαίνει κάθε φορά στο σπίτι ή πόσο κλειστά ή ανοικτά θέλουν τα δωμάτιά τους κάθε στιγμή. Μάλιστα για κάθε χώρο οι περσίδες μπορούν να ρυθμίζονται ξεχωριστά, ώστε να μην εξαρτάται ο ένας από τις ανάγκες του άλλου. Γενικά όμως το σπίτι έχει έναν ανοικτό χαρακτήρα, είναι φωτεινό και οι χώροι διατηρούν μεταξύ τους μια άμεση οπτική επικοινωνία. Ιδιαίτερα στο ισόγειο. Το οποίο χωρίζεται σε δύο μέρη από τη σκάλα, που είναι και το πιο εντυπωσιακό στοιχείο του σπιτιού. Η σκάλα βρίσκεται ακριβώς στο κέντρο του χώρου, απέναντι από την είσοδο, είναι μεταλλική, και αριστερά και δεξιά της υψώνονται μέχρι την οροφή του πάνω ορόφου λευκοί τοίχοι από εμφανή τούβλα πυριπίου, που την κάνουν να μοιάζει με φαράγγι. Από τη μια πλευρά της βρίσκεται ο χώρος καθιστικού-τραπεζαρίας-κουζίνας και από την άλλη το κυρίως υπνοδωμάτιο και το γραφείο. Στην οροφή της δε, ένας φεγγίτης με περσίδες φέρνει μέσα το φως, που μέσα από τις μεγάλες τρύπες

στον τοίχο περνά και μέσα στους άλλους χώρους. Τέτοιες τρύπες, διαφόρων μεγεθών, υπάρχουν και σε άλλους εσωτερικούς τοίχους, που δημιουργούν οπτική σύνδεση ανάμεσα στους διάφορους χώρους, αλλά και σε εξωτερικούς τοίχους, από τις οποίες έχει κανείς θέα προς τη γειτονιά και τους ευκαλύπτους. Το σπίτι είναι απλό και φιλικό, ακόμα και για τα παιδιά, και είναι φανερό ότι ο σχεδιασμός έχει λάβει υπόψη και τις δικές τους ανάγκες. Πολλές φορές μάλιστα η αρχιτεκτονική γίνεται παιχνίδι για τα τρία παιδιά της οικογένειας, όπως η εξωτερική ράμπα που οδηγεί από το πιο ψηλό στο πιο χαμηλό σημείο της αυλής και μετατρέπεται σε πίστα ποδηλατικής κατάβασης ή τα στρογγυλά ανοίγματα σαν φινιστρίνια στους τοίχους, ό,τι πρέπει για το κρυφτό ή για αναρρίκηση. Για τον αρχιτέκτονα, ο σχεδιασμός της οικογενειακής κατοικίας ήταν μια ιδιαίτερη εμπειρία. «Πέρα από την ευχαρίστηση που είχε το να σχεδιάζω για την οικογένειά μου, έμαθα πολλά και από την πλευρά του πελάτη. Ήταν επίσης μια σημαντική ευκαιρία να δω, πέρα από τη σχεδιαστική, την πρακτική πτυχή της αρχιτεκτονικής», θα πει ο ίδιος.

Αρχιτέκτονες: Pitsou Kedem Architects • **Σχεδιαστική ομάδα:** Pitsou Kedem, Noa Groman, Tamar Berger

